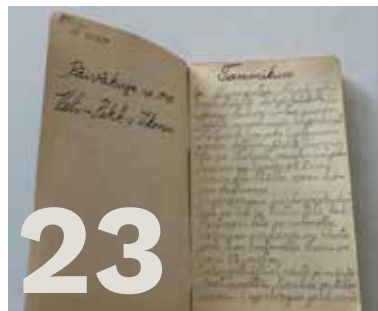

JÄÄSKELÄISEN JÄSENPOSTI

1 / 2021

23

UUTISIA

4
8

UUTISPÄTKIÄ

MENETETTY - PELASTETTU

Historiallinen romaani
Jääsken naisista

JÄSENET

10

**JÄÄSKEÄ PISTOKSENA
JA YLIANNOSTUKSENA**
Juha-Pekka Teräväinen

12

MINUN JÄÄSKENI
Silja Heliste

23

TARINOISSA HE KAIKKI OVAT TÄÄLLÄ
Leena Joutsen

30

KOLUMNI
Vellamo Vehkakoski

PERINNE

17

KANSALLISPUKUHURMOKSESSA
Erja Kaartinen ja Soja Murto-Hartikainen

26

SALAKAN SUKUTUTKIMUKSEN PAULOISSA
Leena Vänskä

28

RUOKAMUISTOJA KARJALASTA JA KUUSAALTA
Jaana Vuorio-Palmumaa

JÄSENASIAT

15

MARTTI MONNON ESITYS
KEVÄTKOKOUKSESSA

32

JÄSENMAKSUT JA -EDUT
Laskutus uudistui

34

YHTEYSTIEDOT
Hallitus ja sukuseurat

Jalmari Lankisen suunnittelukohteet ja Jääsken julkiset rakennukset dokumentoidaan

Hyvät Jääski-juuriset

Yli vuosi ollaan ihmetelty koronapandemiaa ja sen seurauksia. Kovasti jo odotamme, koska taas päästään Pääkaupunkiseudun jääskeläisten tapaamisiin, kevätkohtaamiseen ihanassa Villa Salmelassa ja Jääsken matkoille. Onneksi meillä on Facebook-ryhmä, jossa ollaan voitu vaihtaa ajatuksia!

Jääski-seurassa teimme viime vuonna digiloikan. Hallitus menetti Luumäen makeat rahkapiirakat, kun siirryimme etäkokouksiin, mutta hyvin pärjätty ihan ominkin pullin. Historian ensimmäiseen etäsyyskokoukseen pääsi mukaan jäseniämme ympäri maata. Tästä tulee varmasti pysyvä käytäntö. Jotta koronan keskellä on riittänyt lukemista, niin olemme julkaisseet Jääskeläinen -lehtien vanhoja vuosikertoja verkkolehtinä.

Nyt odotamme, koska rokotesuoja on riittävän kattava, että rajoituksia päästään purkamaan. Varmasti suurimmalla osalla meistä on jo iso kaipuu tavata toisiamme ja ennenkaikkea -kyllä karjalaisten pitää päästä haastelemaan!

Korona-aikaa on verrattu myös sota-aikoihin. Varmasti monia yhtymäkohtia löytyykin. Silloinkin, kuten myös nyt, täytyy kaiken keskellä yrittää pitää mieli virkeänä ja kääntää katseet tulevaan.

Kerromme tässä Jääskeläisen jäsenpostissa ajankohtaisia asioita. Huomaat varmaan sivuja käännellessäsi, että jäsenposti on lihonut ja muutenkin ulkoasu on kokenut päivityksen. Haluamme tuoda nyt koronakeväänä ajankohtaistietojen lisäksi mukavia tarinoita luettavaksenne.

Viime kokouksessa hallitus päätti käynnistää seuraavan Jääskeläisen valmistamisen. Seuraava lehti omistetaan kokonaisuudessaan Jääsken monimuotoisen, useiden vuosisatojen aikana nousseen julkisen rakennuskannan dokumentointiin. Komean kirkon lisäksi pitäjässä oli kauniita asemarakennuksia, vaikuttavia tehdasrakennuksia ja erityisenä helmenä arkkitehti **Jalmari Lankisen** suunnittelema koulua ja pankkeja. Tallennustyö palvelee niin Jääsken matkavia kuin tulevia sukupolvia kokoomateoksena pitäjän rakennuskulttuurista.

Lehteen kerätään rakennusten tiedot ja kuvat sekä karttakoordinaatit. Faktatietojen lisäksi jokaiseen rakennukseen liitetään tarinoita. Muistatko ehkä apteekin tuoksun tai tekivätkö Enso Gutzeitin virkailijakerhon pääoven kivireliefin sinuunkin lähtemättömän vaikutuksen? Missä pidettiin tansseja ja minkälaista ohjelmaa oli vaikkapa Suojeluskuntatalolla.

Kerro niistä meille kaikille!

Talkootyöhön tarvitaan taas kaikkia meitä Jääski-juurisia. Hommaa on niin tietojen keruussa, sen tallentamisessa, kuvien käsittelyssä kuin etenkin tarinoiden kirjaamisessa. Koronakärvistelyn jälkeen onkin taas kiva kokoontua yhteisen asiamme äärelle - etänä tai livenä, mutta yhdessä.

Terveyttä, virkeyttä ja aurinkoisia kevätpäiviä kaikille!

KIRSI JUURA
PUHEENJOHTAJA

Jääskeläisen jäsenposti 1/2021

Julkaisija: Jääski-seura ry
Päätoimittaja: Kirsi Juura
Toimitus: Kirjoittajat
Painos: 700 kpl
Paino: Painotalo Westman, Kotka
Kansikuva: Silja Heliste o.s. Parkko
Kuvat: Jääski-seura, kirjoittajien kotialbumit
Jääski-seuran osoite: jasen.jaaski@gmail.com, Torikatu 6, 45100 Kouvola
Tietoa seurasta: www.jaaski.fi, www.facebook.com/JuuretJääskessä

VIDEO

Jääskenen pitäjäs- esittely Youtubessa

WWW.YOUTUBE.COM

Pitäjäesittely on taltioitu vii-
me marraskuussa Karjala-ta-
lolla pidetystä esityksestä ja
sitä voi katsoa www.youtube.fi. 10.4. mennessä videota oli
katsottu 600 kertaa. Video on
osa Karjalaisten Pitäjäyhdis-
tysten liiton pitäjäesittelysar-
jaa, jossa esitellään vuosittain
12 luovutetun Karjalan pitä-
jää. Koronarajoitusten aikana
esitykset ovat vain videona.
Rajoitusten päätyttyä pitä-
jäesittelyjä voi seurata Kar-
jala-talolla. Aikataulu löytyy
Karjalaisten pitäjäyhdistysten
verkkosivuilta.

LEHDET

Vanhat Jääskeläiset

Vanhat Jääskeläinen -lehdet
on digitoitu ja niitä voi lukea
netissä osoitteessa:

www.flipHTML5.com

Kun sivu avautuu,

-> klikkaa oikeassa yläkul-
massa olevia vaakaviivoja

-> hakukenttä avautuu

-> kirjoita siihen Jääski tai
jääskeläinen

Facesta bongattua

Juuret Jääskessä Facebook-ryhmässä on talven
aikana tunnustettu kuvia ja etsitty sukulaisia.

Ulla Ihalempiä. 30. joulukuuta 2020

Löytyykö tietoa Jääskenen knaapeista (1600-luku)

Jussi Kukkurainen, 27. marraskuuta 2020

Kaikki jotka polveutuvat Kukkuraisista niin kysyn teil-
tä mielenkiinnosta, että kuka on vanhin Kukkurainen
kenet tiedätte olevan olleen olemassa? Vanhin kenet
tiedän on suoraa isänlinjaani esi-isäni Simo (Johanni-
poika) Kukkurainen syntynyt noin 1711 ja kuollut 1784
(asunut Järvenkylässä, Jääskessä)

Pasi Ahvonen, 31. maaliskuuta kello 7.31

Isoisäni Matti Ahvonen sai Jääskenen Tamma- ja
varsanäyttelyssä 31.3.1939, tasan 82 vuotta sitten,
toisen palkinnon 2-vuotiaiden tammavarsojen
sarjassa Kaiman Kuovi-nimisellä hevosella.
Kansallisarkistossa lehdet digitoitu jo vuoteen 1939
asti <https://digi.kansalliskirjasto.fi/>

Leena Sara

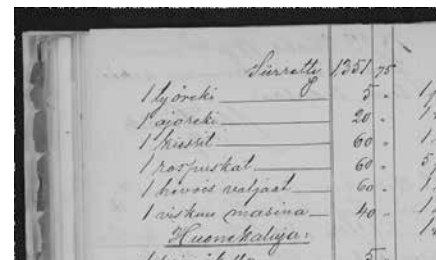
Onko kuva Ensosta? Jos, niin olen usein istunut
tuossa portailla. Kauppias kerran antoi tikkukaramel-
lin siemeniä jotka kylvin maahan. En nähnyt niiden
kasvavan, koska piti lähteä evakkoon vihollisten tieltä

Pirjo Stubbe, 12. maaliskuuta kello 11.02

Hei ryhmäläiset, sain Teiltä suuresti tietoa isäni
isovanhemmista. Nyt kaipaisin Äitini isästä ja
hänen vanhemmista. Lähinnä mikä ammatti heillä
oli. Juhon isä oli: Johan Johansson Räikkönen
syntynyt 1843 Jääskenen Loikkarin (Lokkarilan) ky-
lässä. Ja hänen vaimonsa Leena Kaisa omaa sukua
Bruuni. Ja onko jollain mahdollisesti valokuvaa
heistä ?

Esko Kärkäs. 30. joulukuuta 2020

Jääskenen Kärkkäälän kylän farmariperhe lähetti yllä-
tyspaketin! Vielä siinä oli purkki heidän hunajaa. Olen
vienyt sinne tietotaitoa asiasta. Varmasti monella
tällä on hienoja suhteita rajan yli. Raja madaltuu...

Jääskenen rippikirjojen digitointi etenee

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu
Xamkin tutkijaryhmä täydentää Karjala-tie-
tokantaan sieltä vielä puuttuvien luovute-
tun Karjalan seurakuntien rippikirjoja.

Lokakuussa valmistui Jääskenen rippikirja 4:n
tallennustyö. Kirja on vuosilta 1753-1761 ja
sisältää 1935 tietuetta.

Tammikuussa valmistui Jääskenen rippikirja
1:n (1692-1698) tallennustyö. Kirja sisältää
4015 henkilötietuetta,.

Jääski-seuran viime vuonna maksaman
avustuksen turvin tutkijat ovat aloittaneet
myös Jääskenen rippikirja kahden tallennus-
työn. Riki 2 sisältää vuodet 1698-1709, noin
6 300 tietuetta, joista vielä on digitoimatta
noin 3500 tietuetta.

Jääskenen rippikirjat ovat koko luovutetun
Karjalan vanhimpia säilyneitä kirkonkirjoja.

Svetogorskiin uusi johtaja

Evgeny Tsoista tulee Svetogorskin
alueen hallintopäällikkö. Leningradin
alueen hallituksen virallisen tiedotuska-
navan mukaan työsopimus allekirjoiteti-
tiin 22. tammikuuta.

3X

Jääski tänään

Uusi jäähalli Svetogorskiin

Svetogorskiin rakennetaan jäähäl-
liä. Venäläisen Vuoksa -lehden tie-
tojen mukaan hallin piti valmistua
joulukuun alussa. Hallia ryhdyttiin
rakentamaan syyskuussa 2019. Sen
työmaalla on uurastanut kaikkiaan 75
työntekijää. Halli tulee arvioiden mu-
kaan maksamaan noin miljardi ruplaa,
ja sen rahoittaa maakaasu- ja öljykon-
serni Gazprom. Se sijaitsee aivan Sve-
togorskin keskustassa, entisen Vas-
tasmaen koulun vieressä. Jäähalliin
mahtuu kaksisataa ihmistä kerralla.
Vuoksa -lehden mukaan halli on tar-
koitettu ympärivuotiseen käyttöön, ja
se sopii myös konserttikäyttöön. Hal-
lissa olevan kiekkokaukalon koko on
60 x 30 metriä. Lähde: Uutisvuoksi

Aholan kartano myynnissä

Uutinen Facebookissa 11.12.2020

Aholan kartano on myynnissä. Yh-
teensä 1207 neliötä, 2-kerroksinen.
Tontti pitkäaikaisessa vuokrauk-
sessa 1,7 hehtaaria. 2 taloa kau-
siasumiseen. Kauppahintaa ei tie-
dotettu. Kartano on Eugen Wolffin
rakennuttama. Asiasta kertoi Vale-
ry Bogdanoff päivätyksessään.

LUKU
SUOSITUS

Historiallinen romaani Jääsken naisista

JÄÄSKI-JUURINEN LEENA TUOVILA ON KIRJOITTANUT ROMANIN, JONKA TAPAHTUMAT KULKEVAT KOLMEN ERI SUKUPOLVEN NAISTEN KAUTTA JÄÄSKESSÄ JA SIELTÄ EDELLEEN EVAKKOPOLUILLE.

TEKSTIT KIRSI JUURA JA LEENA TUOVILA KUVAT LEENA TUOVILA JA KUSTANTAJA

Vihdoinkin on päivänvalon nähnyt

Jääsken maaperälle sijoittuva täysmittainen historiallinen romaani.

Jääski-juurisen **Leena Tuovilan** romaani "Menetetty – pelastettu" kertoo mukaansatempaavasti jääskeläistä sukua olevista naisista kolmessa sukupolvessa 1800-luvun lopulta aina 2000-luvulle saakka.

Naisten tarinoiden siivellä avautuvat suomalaisen yhteiskunnan muutokset ja tapahtumat, jotka värittävät naisten ja heidän perheidensä elämää.

Kirjan keskeiset tapahtumat Jääsnessä sijoittuvat Hallikkalaan, Järvenkylään ja Kostialaan.

Kirja alkaa 1800-luvulta Ikosen ja Rosin sukuihin kuuluvan päähenkilö Marian vaiheita seuraillen.

Tämä lämmin ja inhimillisyyttä arvoštava tarina vie lukijat elävällä kerronnallaan sotia edeltävään Jääskeen. Tarinan myötä on helppo samaistua oman sukunsa naisten vaiheisiin. On kuin kävelisi oman isoäidin kanssa saunapolkua Kemppilänjärveltä käkien kukkuessa kesäillassa.

Sodat ja muut yhteiskunnalliset muutokset johtavat niin Marian kuin hänen tyttärensä Nellyn ja tyttärentyttärensä Alman kriiseihin ja muutoksiin, joissa heitä koetellaan. Karjalaisten naisten tapaan he ovat vahvoja ja sopeutuvia. Heiltä vaaditaan uusia ratkaisuja ja valintoja elämäntilanteiden eri käänteissä. Kirja kuvaa hyvin, kuinka paljosta karjalaiset naiset joutuivat luopumaan, mutta näyttää toisaalta, millaisia selviytyjiä he ovat ja kuinka he löytävät elämänkohta-loistaan aina myös sen valoisan puolen

ja ovat nykykielellä sanottuna selviytyjiä.

"Menetetty – pelastettu" on elämänmakuinen romaani ihmisistä, joiden juuret ovat vahvasti Karjalassa ja Jääsnessä, mutta samalla se on kertomus naisista suomalaisessa elämässä.

Kirja sopii kerrontatyyliinsä ansiosta myös nuoremman polven luettavaksi. Sen avulla tekee matkan kadonneeseen maailmaan. Leena Tuovila onnistuu herättämään Jääsken kylät niin eläviksi, että lukija voi kuvitella omat esiäitinsä Mariksi, Nellyksi ja Almaksi.

Romaania tuskin maltaa laskea käsistään, kun sen aloittaa niin elämyksestä ja mukaansatempaavaa teksti on.

Menetetty – pelastettu saa vahvan peukutuksen ja lukusuosituksen. Erityisesti Jääski-juurisille kirja on lukuelämys.

Kirjaa voi tilata Jääski-seuran verkkokaupasta www.jaaski.fi/kauppa.

Hinta 25€ + postimaksu.

Kovakantinen, 318-sivua.

KIRJAILIJAESITTELY SEURAAVALLA
SIVULLA.

Kirjoittamisprosessi oli minulle hurja seikkailu

Hyvät Jääski-seuran jäsenet. Menetetty–pelastettu -kirjan yhteen henkilöön olen kirjoittanut pikkuisen itseäni ja siksi onkin mukava kertoa tässä kohtaa Jääskijuorisille ihan suoraan itsestäni.

Synnyin Vaasassa 1.3.1950. Perheemme asui Kontiolahdella ja Jyväskylän maalaiskunnassa. Päästyäni ylioppilaaksi (1970) muutin Länsi-Berliiniin, jossa opiskelin Teknisen Yliopiston Psykologian instituutissa ja valmistuin psykologiksi 1977. Tutustuin aviomieheeni, tein alani työtä lasten parissa ja psykiatrisessa sairaalassa. Perheeseemme syntyi kaksi lasta.

Minulla oli aina hurja kaipaus Suomeen ja muutimme Helsinkiin 1984. Täällä on minun paikkani, niin se vaan on! Lapset ovat aina olleet sydäntäni lähellä ja Helsingissäkin hakeuduin vastaavanlaiseen työhön (lastensuojelu, koulupsykologi, erikoistuminen maahanmuuttaja-asioihin kaupungin opetusvirastossa).

Lukemista olen harrastanut jo pitkään ja vuosikausia osallistunut erilaisiin lukijaryhmiin. Tälläkin hetkellä kuulun kahteen lukupiiriin. Toisen muodostimme kollegojen kanssa, kun eläkeikä lähestyi, toinen on lähikirjaston lukupiiri.

Nuoruudesta lähtien olen kirjoittanut runoja ja muita tekstejä, useimmiten elämän käännekohtissa. Systemaattisesti aloin kirjoittaa erilaisissa ryhmissä vuonna 2008. Suurin osa kursseista on ollut Helsingin kaupungin työväenopiston järjestämiä, luovan kirjoittamisen kursseja, mutta lisäksi olen käynyt Orivedellä historiallisen romaanin kesäkurssin ja Psykologiliiton järjestämän luovan kirjoittamisen kurssin. Kurssit ovat olleet mahtavia ja olen ollut aivan innoissani!

Olen yrittänyt pitää kiinni historiallisista tosiasioista, mutta kirjan henkilöitä kuvaan kirjoittajan vapaudella. He ovat luotuja hahmoja, mutta jääskeläiset sukulaiseni ovat olleet minulle esimerkkejä ja mahdollisuuksia, kun olen kirjan ihmisiä luonut. Odotan mielenkiinnolla, löydätkö itsellenne tutun tuntuista väkeä, keskustelua, tapoja, tapahtumia, paikkoja. Toivottavasti saan teiltä paljon palautetta!

Kirjoittamisen prosessi on ollut minulle hurja seikkailu!

Kirjoittamisen prosessi on ollut minulle hurja seikkailu!

Jääski-seuralla on suunnitteilla virtuaalinen lukupiiri kirjasta Leenan kanssa Teamsin kautta. Tarkka ajankohta ilmoitetaan www.jaaski.fi/ tapahtumat-sivulla ja Facebookin Juuret Jääskessä -ryhmässä. Tervetuloa mukaan.

Jalmari Lankisen suunnittelemat Niemen kansakoulu (vas) ja Jääskien Säästöpankki (alla) Kuvat Finna.fi

Jalmari Lankisen suunnittelukohteet ja Jääskien julkiset rakennukset dokumentoidaan

Modernia arkkitehtuuria, koristeellisia asemarakennuksia ja vaikuttavia tehdasrakennuksia - Jääskien rakennuskanta oli vuonna 1939 monipuolinen; oli Päivölä, Suojeluskunnan talo ja komea kirkko. Erityisen merkittäviä olivat arkkitehti **Jalmari Lankisen** suunnittelemat rakennukset

Jääskien julkisista rakennuksista ei ole kuitenkaan ollut yhtenäistä julkaisua, josta voisi kootusti nähdä tämän poikkeuksellisen upean rakennuskannan ja lukea niiden historiaa.

Nyt se tulee! Jääski-seuran hallitus päätti viime kokouksessaan käynnistää seuraavan Jääskeläinen-lehden toimittamisen, jonka teemana ovat Jääskien julkiset rakennukset. Lehteen kerätään tiedot ja kuvat pankeista, asemista, tuotantolaitoksista, kirkosta ja muista julkisista rakennuksista. Faktatietojen lisäksi jokaiseen rakennukseen liitetään siihen liittyvä tarina.

Tarinoita varten pyydämmekin teitä lähettämään suvussanne kuultuja kertomuksia ja muisteloja, jotka liittyvät näihin hienoihin julkisiin rakennuksiin. Oliko mummosi vaikka kaupantyyjänä Jääskien Osuuskaupassa tai isäsi asemamestarina?

Julkaisua ei hallitus yksin pysty kokoamaan, joten nyt tarvitaan apua. Aineiston keruuseen ja työryhmään tarvitaan niin senioreita, jotka tuntevat rakennukset ja niiden historiaa kuin junioreita kokoamaan asiat ylös. (Myös keski-ikäiset tervetulleita :) Työryhmä aloittaa heti kesän korvalla, joten ilmoittaudu mukaan tähän yhteiseen hankkeeseen. Aineistot ja yhteydenotot: evakko.jaaski@gmail.com tai Jääski-seura Torikatu 6, 45100 Kouvola, puh. 040 5913339.

Huom! Näyttely Jalmari Lankisen elämästä Etelä-Karjalan museossa Lappeenrannassa 2.5. - 10.10.2021

JUHA-PEKKA TERÄVÄINEN

61-vuotias helsinkiläinen Jääski-seuran jäsen, syntynyt ja asunut nuoruusiän Imatralla.

TYÖ JA HARRASTUKSET

Juha-Pekka lähti 1980-luvun alussa opiskelemaan Helsinkiin ja jäi sille tielle siirryttyään työelämään. Hän on toiminut koko aikuisikänsä eri tehtävissä lastenpsykiatrian erikoissairaanhoidossa, pisimpään välijohdon esimiehenä.

Lisäksi hän on toiminut sivutoimisesti työnohjaajana, kouluttajana ja psykoterapeuttina.

Omaksi hyväntekeväisyystyökseen hän nimittää mukanaolon MLL:n Helsingin yhdistyksen hallituksessa. MLL:n Helsingin yhdistys ylläpitää turvakotia ja lastenkotia Helsingissä.

Viime syksystä alkaen Juha-Pekka on ollut Pääkaupunkiseudun Karjalaisyhteisöt Pääsky ry:n hallituksen jäsen.

Juha-Pekka Teräväisen äidin Kirsti Teräväisen vanhemmat Johan Ensio Kauppinen, s. 1904 ja Lempi Linda os. Rossi, s. 1912.

Jääskeä pistoksena ja yliannoksina

Nykyisessä muodossaan kiinnostukseni karjalaisiin juuriini on melko tuoretta, vaikka lapsuuteni kuuluivat vahvasti edeltävien polvien tarinat menetetystä Karjalasta, sodista ja varsinkin Jääskestä ja Ensosta.

Äitini **Kirsti Teräväinen, o.s. Kauppinen** ehti syntyä Jääskessä ennen sotia ja kuului Jääski-seuraan vuosikymmeniä ennen poismenoaan tänä keväänä. Äitini molemmat vanhemmat olivat jääskeläisiä ja äidinäitini **Lempi Rossin** iso perhe eli ja viljeli maata Kostialan kylässä.

Myös anoppini **Ritva, os. Holsti**, ehti juuri ja juuri syntyä Jääskessä.

Äitini kotona on ollut aina näkyvillä paljon Jääski-teemaa eri muodoissaan, kirjoja ja

lehtiä eniten. Jääski-juuriin ja -muistoihin sekä kotiseututyöhön on ollut tarjolla materiaalia yliannoksina.

Varsinaisen Jääski-pistoksen sain Jääski-seuran mielenkiintoisella Jääski-retkellä kesällä 2019. Oli vaikuttavaa nähdä isovanhempien tarinoiden seutuja ja ymmärtää uudella tavalla heidän kokemuksiansa.

Jääski-seuralta oli fiksua tarjota matka ilmaiseksi alle 25-vuotiaalle. Näin myös oma, paljasjalkainen helsinkiläinen lapseni innostui lähtemään varsinaiselle kulttuurihyppäykselle.

Äitini ja isovanhempani eivät halunneet Jääskessä vieraila. Vain äidin isä "salakuljetutti" itsensä vanhoille kotiseuduilleen

tekaistuille työkeikoille heti kun suomalaisia värvättiin Svetogorskin tehdastyömaalle 1970-luvun alussa. Moinen puolihämärä, tuoreen eläkeläisen pestautuminen kaverin firman työntekijäksi oli asia, josta puhuttiin kuiskaten ja rajatulle yleisölle. Lapsen mielessä kyse oli vakoilujännärissä mukana elämisestä.

Innostava Jääski-retki johti minut mukaan myös Pääkaupunkiseudun karjalaisyhteisöt Pääsky ry:n toimintaan. Minua pyydettiin asettumaan Jääski-seuran edustajana asettumaan ehdolle Pääskyn hallitukseen ja historiallisen runsaasta ehdokasjoukosta tulin valituksi hallituksen jäseneksi. Kahden kokouksen vakuuttavalla kokemuksella voin sanoa, että Pääskyllä on koolla pätevän puheenjohtajan johdolla varsin laadukas hallitus, jossa hyödynnetään kaikkien jäsenten erityisosaamista.

Vireä osa Pääskyn toimintaa on Villa Salmelan ylläpito. Korona-pandemian lisäksi uudeksi harmiksi on akuutisti noussut Villa Salmelan vuokranantajan, Helsingin kaupungin kiivas halu muuttaa vuokrasopimuksen ehtoja jopa koko Pääskyn toimintaa kyseenalaistavalla radikaalilla tavalla. Pääskyn hallitus tekee kuitenkin hartiavoimin töitä sopimusmuutosten pitämiseksi siedettävänä. Vuokraehtojen tiukentumisuhasta huolimatta kesän toimintaa suunnitellaan ja kesätyöväkeä haetaan koko ajan aktiivisesti.

Pääskyn hallituksen yhtenä pitkäaikaisen projektina on ollut seuran 50-vuotishistoriikin julkaisu. Työ alkaa viimein tuottaa hedelmää ja materiaali on menossa taittoon. Ja kun viimeinen erä rahoitusta saadaan kasaan, lähtee historiikki painoon ja tulee jäsenten saataville.

Jääski-seura ry on toimittanut historiikkiin seuraa koskevaa aineistoa sekä osallistunut kirjan painatuskuluihin.

Silja Heliste miehensä kanssa Karjalaisilla kesäjuhlilla Kouvolassa 2016

Minun Jääskeni

KARJALAIUUUS ON HILJALLEEN KASVANUT SUUREKSI
OSAKSI IDENTITEETTIÄNI JA VUOSI VUODELTA SE, MISTÄ
OLEN KOTOISIN KIINNOSTAA YHÄ ENEMMÄN.

TEKSTIT SILJA HELISTE KUVAT SILJA HELISTEEN KOTIALBUMI

Kun olin lapsi mummini puheissa oli kummallisia sanoja ja asioita. Sota, evakko, poltettu kirkko, Jääski.

Mummi kertoi kodista, lapsuudenkodin eläimistä ja Jääskijärven maisemista. Hän kertoi, kuinka hän unissaan palasi lapsuuteensa ja kauniiseen Karjalaan.

Äidinäitini **Aino Keppo** (o.s. **Miettinen**) syntyi Jääsken Jakovalassa toukokuussa 1929. Ainin äiti, **Serafia**, oli Jääsken Oravalan Pokkisja ja isä, **Antti**, oli kotoisin Jakovalan Pullin talosta. Evakkotaipaleen jälkeen mummini asettui vaarini kanssa Valkealaan ja myöhemmin Elimäelle. Oma lapsuudenkotini oli kävelymatkan päässä mummilta ja alle kouluikäisenä en ollut päiväkodissa, vaan vietin päivät mummin kanssa. Meistä tuli läheisiä ja suru oli sanoinkuvailematon, kun saatelimme mummin taivaankotiin vuonna 2008 ollessani lukion ensimmäisellä.

Karjalaisuus on hiljalleen kasvanut suureksi osaksi identiteettiäni ja vuosi vuodelta se, mistä olen kotoisin kiinnostaa yhä enemmän.

Suomen juhluvuoden itsenäisyyspäivänä vuonna 2017 pukeuduin ensimmäisen kerran Jääsken kansallispukuun, jonka olin vuokrannut Seurasaari-säätiöltä. Kesäkuussa 2018 edustin Karjalaisilla kesäjuhlilla kotikaupungissani Kouvolassa niin ikään lainapuvussa, mutta myöhemmin kesällä ostin itselleni oman puvun käytettynä. Olenkin pukeutunut tämän jälkeen Jääsken pukuun esimerkiksi kansallispukutuuletuksissa, karjalaisten kirkkopyhässä ja Karjalaisten kesäjuhlien kulkueessa Jääsken lipun airueena.

Keväällä 2019 pääsin käymään vihdoinkin Jääskessä mummini synnyinseudul-

la. Lähdimme matkaan pikkubussilla Korialta toukokuuisena aamuna. Mukana oli vanhempieni ja siskoni lisäksi enoni perheineen sekä täti ja serkkuja, sekä muutama muu Jakovalajuurinen. Salamatkustajana oli mukana myös tyttäreni, joka oli paria kuukautta aiemmin ilmoittanut itsestään.

Ajoimme Jakovalaan Imatran rajanylityspaikalta Enson ja Järvenkylän kautta. Pysähdyimme Laukkalaan vievän tien varteen, josta jatkoimme matkaa jalan mummin lapsuudenkotiin. Kunnon tietä ei ollut, mutta kulkeminen oli helppoa, koska heinä ei ollut kerennyt kasvaa vielä kovin pitkäksi. Mudassa näkyi villisian jälkiä.

Vasemmalle jäi Mäkrävuori ja jonkin matkaa käveltyämme pääsimme perille Pullin talon pihaan. Talosta ja aitasta oli jäljellä kivijalka ja navetassa oli vielä lehmiä syöttöpöydät ja juoma-astiat. Kivestä tehty kellari oli metsän reunassa.

Läheiseltä mäeltä oli aikanaan tullut painovesi navettaan vesiputkia pitkin ja noita putkia oli vieläkin jäljellä. Pienen matkan päästä löytyi kaivo.

Jatkoimme matkaa peltoaukean ja pusikkosten läpi kohti Jääskijärveä. Tässä kohtaa jättäydyin isäni kanssa jälkeen ja muut jatkoivat matkaa Kohtkalliolle, jossa oli Pullin talon pyykki- ja veneranta.

Kun jälleen löysimme toisemme, palasimme autolle nöyrinä kaikesta näkemästämme. Jatkoimme matkaa Oravalan, jossa kävimme katsomassa Pokkisen suvun asuinpaikkoja.

Paluumatkan Ensoon teimme Antrean kautta. Retki oli antoisa ja vaikuttava, mutta paljon jäi vielä näkemättä. Toivottavasti

maailmantilanne on vielä joskus sellainen, että pääsen Jääskeen uudestaan.

Kotona karjalaisuus näkyy juhlissa tarjottavina karjalanpiirakoina ja Karjalan murteella haastamisena. Kuulun Jääski-seuraan ja Korian Seudun Karjalaseuraan. Äitini kanssa keskustellessani tarina kääntyy Jääskeen hyvinkin nopeasti. Hänen sukututkimusharrastuksensa kautta olen saanut paljon tietoa juuristani.

Omat juureni ovat Jääsken lisäksi Kymenlaaksossa Valkealassa, Vehkalahdella ja Elimäellä ja ajoittain siskoni kanssa vitsailemme, ettemme ole mistään kotoisin.

Tyttäreni on vielä pieni, pian puolitoistavuotias, mutta hän tulee varmasti kuulemaan tarinoita Aino-isomummin elämästä. Hän sai kolmanneksi nimekseen Serafian isoäitini äidin mukaan. Mieheni vanhemmat ovat lähtöisin Lapista ja mieheni isoäiti on Sallan evakoita. Haluan välittää lapsellemme tietoa hänen juuristaan ja toivon, että hän on niistä vielä jonain päivänä kiinnostunut.

Siljan tarina on osa Karjalaisten Pitäjähdistysten Liiton ja Karjalaisen Nuorisoliiton #minunjuureni -juttusarjaa, jossa esitellään tämän vuoden aikana luovutetun Karjalan pitäjissä sukujuurensa omaavia nuoria heidän itsensä kirjoittamien tarinoiden kautta. Pitäjäseurat toimittavat faktatiedot pitäjistä, etymologian pitäjän nimestä sekä tarinan pitäjistä.

Juttusarjaa voi seurata osoitteessa: www.karjalainennuorisoliitto.fi/ Minun juureni ja Facebook/Minun juureni.

Jääski on esittelyvuorossa keväällä.

SILJA HELISTE O.S. PARKKO

Silja Heliste on elimäkeläinen sairaanhoitaja, joka on äitinsä Heljä Parkon kautta jääskeläistä sukua.

OSALLISTU TIETOKONEEN TAI PUHELIMEN VÄLITYKSELLÄ

Kevätkokous Teamsilla

JÄÄSKI-SEURA RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
KEVÄTKOKOUS 17.5.2021 KLO 17:00

LYHYESTI

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä hallitukselle esitetyt muut asiat.

Kokouksen jälkeen imatralainen Martti Monto pitää esityksen aiheesta Vuoksenlaakso sotien kourissa.

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittaudu 14.5. mennessä osoitteeseen: leenakajjavanska@gmail.com Ilmoittautumisen jälkeen saat sähköpostiisi linkin, jota klikkaamalla avautuu Teams-kokoustila

ERITYISTÄ

Koronarajoitusten ja jäsentemme terveyden turvaamiseksi kokous pidetään Teams-etyhteydellä. Virallinen kokouspaikka on Ässä-torni, Ilmarinkuja 3, Kouvola.

Kokoukseen ja esitykseen voi osallistua tietokoneelta tai puhelimella.

KOKOUSKUTSU / ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
 2. Valitaan kokousvirkaillijat
 3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
 4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
 5. Esitetään tilinpäätös, vuosikertomus ja toiminnantarkastajien lausunto vuodelta 2020
 6. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
 7. Muut asiat
- Mikäli jäsen haluaa asian esityslistalle, on se toimitettava hallitukselle ennen kokousta.

ILMOITTAUDU
14.5.
MENNESSÄ

Esitys kevätkokouksessa

Martti Monto Vuoksenlaakso sotien kourissa

Pommituslennot alkoivat Vuoksenlaaksossa talvisodan ensimmäisenä päivänä. Kello 9:15 ilmestyi horisontista kolme venäläistä pommikoneita Vuoksen länsipuolta kohden pohjoista. Aluksi miehet luulivat koneita suomalaisten Blenheimeiksi, mutta venäläisiä SB-koneita ne kuitenkin olivat.

Martti Monto johdattaa kuulijat jääskeläisten kohtalon sinetöineisiin sota-aikojen tapahtumiin.

Martin esitelmät muun muassa Imatralla ovat keränneet salit täyteen kuulijoita. Nyt runsasta kuvasatoa ja kerrontaa on mahdollisuus kuunnella kotoa käsin.

Tervetuloa mukaan

Syyskokous 2020

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS
PIDETTIIN 10.12.2020
TEAMS-ETÄKOKOUKSENA.

PÖYTÄKIRJASTA POIMITTUA:

5. Toimintasuunnitelmaan lisättiin: Osallistuminen Kuulutko sukuuni -tapahtumaan. Karjalaisten piirakka- ja ruokakurssien järjestämistä, lisäksi verkkoluentoja aiheesta. Karjalaista kulttuuriperintöä kouluille. Tietoa Jääskestä Youtubeen ja Instagramiin. Kansanmusiikkia nuorisolle ja koululaisille. Jääski-aiheista kirjoista äänikirjoja ja podcasteja.
7. Seuran jäsenmaksu pidetään ennallaan (18 €), liittymismaksua ei peritä. Alle 18-vuotiaat on vapautettu jäsenmaksusta. Ainaisjäsenien toivotaan maksavan tukimaksua.
8. Kirsi Juura valittiin jatkamaan edelleen puheenjohtajana v. 2021.
9. Erja Kaartinen, Jari Laukkanen, Tapio Suojapelto ja Jaana Vuorio-Palmumaa valittiin jatkamaan hallituksessa vv. 2021-2022.
10. Vuoden 2021 toiminnantarkastajiksi valittiin Heljä Parkko ja Minna Raskinen., varalle Tarja Sajomaa.
11. Imatrankosken kirkon tilanteesta käytiin vilkasta keskustelua ja esitettiin ratkaisuja, miten kirkon säilymiseen kirkkokäytössä voitaisiin vaikuttaa: Imatralaisten seurakuntavaltuutettujen Pekka Kärkkään ja Jari Laukkasen kautta esille kirkon korjauksista tarkan kustannusarvion teon ja Museoviraston lausunnon painottamista. Viestiä piispalle ja hiippakuntaan. Jos kirkko suljetaan, esitetään Jääsken seurakunnasta peräisin olevan esineistön siirtämistä Kouvolan Korian kirkkoon, jonka rakentamiseen on myös aikanaan käytetty Jääsken seurakunnan varoja ja jossa on jo ennestään Jääsken kirkosta pelastettuja sakraalisia esineitä.

Pöytäkirja on luettavissa kokonaisuudessaan www.jaaski.fi/jäsenet-sivulla.

Imatrankosken kirkko suljettuna. Yleiskaavan laadinta meneillään.

Imatrankosken kirkko on ollut suljettuna viime syksystä lähtien, kun sisätiloissa todettiin kosteusvaurioita.

Jääski-seura sai Museovirastolta lausunnon, jossa puolletaan kirkon säilyttämistä kirkkokäytössä. Lausunnon voi lukea netissä www.jaaski.fi.

Kirkon säilyttämisen puolesta avoinna ollut adressi keräsi 450 allekirjoitusta.

Kirkon säilyttämisen puolesta on ollut useita mielipidekirjoituksia Uutisvuoksessä ja Facebookissa syksyn ja talven aikana.

Imatran seurakunnassa toteutettiin tammikuussa piispan vierailu. Jääski-seura toimitti piispa **Seppo Häkkiselle** kirjeen, jossa tuotiin esille kirkon karjalainen ja kulttuurihistoriallinen merkitys.

Kirkkovaltuuston puheenjohtaja, Jääski-juurinen **Pekka Kärkäs** luopui tehtävästään työesteiden vuoksi. Kirkkovaltuuston varajäsenenä jatkaa Jääski-seuran hallituksen jäsen **Jari Laukkanen**. Imatran pitkäaikainen kirkkoherra **Arto Marttinen** siirtyy toisiin tehtäviin kesän aikana.

Imatralla laaditaan parhaillaan uutta yleiskaavaa. Suunnitelma tulee julkisesti nähtäville keväällä. Jääski-seuran hallitus pyrkii omalta osaltaan vaikuttamaan, että kirkkorakennus tulisi yleiskaavaan suojelumerkinnällä.

Luovutetun Karjalan seurakuntien sakraalinen esineistö ei ole sijoitusseurakunnan omaisuutta, vaan hallinta kuuluu Kirkkohallitukselle.

Tarkemmin yleiskaavasta: www.imatra.fi/asuminen-ja-ymparisto/kaavoitus/yleiskaavat/imatran-yleiskaava-2040

Kansallispukuhurmiossa - ronkkaus, rekko, kostuli ja körtti

KANSALLISPUKUHURMOKSEN TULOKSENA ON SYNTYNYT-
KOLME PUKUA - KAKSI KUNNOSTAEN, JA YKSI KOKONAAN
ITSE VALMISTAEN.

TEKSTI ERJA KAARTINEN KUVAT ERJA KAARTISEN KOTIALBUMI

Kansallispukukipinän sain Toukomatkalla 2017 kun näin **Marianne Valolan** päällä Viipurin kansallispuvusta tuunatun puolihameen. Päätin kunnostaa anopin perintöä olevan Viipurin kansallispuvun asianmukaiseen käyttöön. Tuolloin En osannut aavistaa mitä tuosta päätöksestä seurasi ja mitä kaikkea se on tuonut tullessaan.

Viipurin kansallispuku

Innoissani etsin netistä tietoa kansallispuvuista ja niiden kunnostamisesta. Imatralaisen kansallispukuja valmistavan **Soja Murto-Hartikaisen** opastamana ja Facebookin Kansallispukuryhmän innoittamana kunnostin 80 vuotta vanhan puvun. Valmistin pukuun uuden paidan sekä pukuun kuuluvan natsi-päähineen. Elokuussa osallistuin Jääski-päiville tuossa uudistetussa Viipurin kansallispuvussa. Oli kovin juhlava tunne laulaa Karjalaisten laulua Karelia-salissa.

Jurvan kansallispuku

Katsellessani toisten pukuja alkoi mieleni tehdä punasävyistä, raikkaan väristä pukua. Eteeni osui aina vaan ihastuttava flammuraitainen Jurvan puku, ja etsimisen jälkeen löysin hyväkuntoisen puvun, joka vaati myös hieman kunnostusta. Ensimmäisen puvun jäljiltä luotin itseeni. Kyllä selviän tästäkin. Jurvan puvun työstämisen yhteydessä tein myös pukuun kuuluvan tykkimyssyn. Tykkimyssyn ompelu oli minulle aivan uusi kokemus, mutta selvisin siitä hammasta purren ja muutamalla neulanpistolla sormessa. Jurvan puvussa tulee mieli iloiseksi ja tyttömäinen olo. Olen "neiti Jurva" pukua myöten, kun tyttönimenikin on Jurva.

Jääsken kansallispuku

Kansallispukuharrastus on kuin huumetta, se vie mennessään ja lisää on saatava. Jääski-seurassa mukana olevana olin jo tovin miettinyt Jääsken puvun hankintaa. Vaikka minulla oli jo kaksi pukua, niin miksi ei voisi olla kolmatta?

Jääsken naisen kansallispuku on tarkistettu vuonna 2014. Pohdin eri vaihtoehtoja, aloittaisinko aivan alusta eli hamekankaan kudonnasta vai ostaisinko tarkistamattoman käytetyn puvun, mitä voisin uusia ja täydentää tarkistetuilla osilla? Päädyin jälkimmäiseen ja löysin valmiin hyväkuntoisen tarkistamattoman puvun. Pukuun kuului paita, paljinsolki, hame, liivi ja nytyinkiesiliina.

Puin Jääsken kansallispuvun ensimmäisen kerran päälleni viikko ennen koronapandemiasa, 7.3.2020, kun osallistuin Imatran seudun Karjalaisten 70 v juhlaan. Tuo päivä on talletettu muistojen vakkaan, kun sain edustaa Jääski-seuraa kunniajäsenemme **Kaija Linnahalmeen** kanssa ja meillä molemmilla oli Jääsken puvut yllä. Naamani loisti kilpaa vastakiillotetun paljinsoljen kanssa. Voi ku myös tytöt oltii ilosii ku haasteltii kulumissii ja kohvii juotii!

Huntu

Halusin ehdottomasti Jääsken kansallispukuun kuuluvan ”vaimoväen” päähineen eli hunnun. Pukuun kuuluva aikuisen naisen päähine on huntu, mikä asetellaan sykerön päälle. Hankin huntu- ja pirtanauhatarvikkeet Sojalta ja ompelin hunnun. Sykerön napominen ja päällystäminen ei ensimmäisellä yrityksellä tullut tarpeeksi napakka vaan purin ja tein sen uudelleen ennen kuin kelpuutin.

Pirtanauhan kutomista jahkasin ja jahkasin, lopulta päätin että se olkoon kesälomaprojektini. Loimi oli 4,5 metriä pitkä ja koostuu punaisesta ja sinisestä villalangasta sekä valkai-semattomasta pellavalangasta. Pirtanauha kudotaan pellavalangalla poimintatekniikalla. Pingotin loimen toisen pään äidin Singeriin ja toisen pään kiinnitin vyötäisille. Pirtalaudan ja sukkulan sain lainaksi kurssikaverilta. Alkuharjoittelun jälkeen pirtanauha alkoi näyttämään mallin mukaiselta ja nauha valmistui viikossa.

Olin asettanut itselleni tavoitteen, hunnun oli valmistuttava elokuun yhdeksänteen päivään mennessä! Tavoitteeni toteutui ja huntu valmistui määräajassa. Huntu vaatii hyvän tärkkäyksen, jotta se asettuu kauniisti sykerön päälle. Tahtelin hunnun valmiiksi ja pistelin muutamalla pistolla kiinni. Näin se oli helppo laittaa juhlapäivänä päähän.

Koitti helteinen sunnuntaiaamu, elokuun yhdeksäs päivä, ja oli aika startata kohti Anjalaa ja Ankkaapurhan kulttuuripuistoa. Puku matkasi pukupussissa ja hunnulle jätiin tilaa takakonttiin, ettei aarteeni rypisty. Perille päästyämme puin puvun ylleni ja hunnun päähäni. Tovin katselin pukua peilistä ja olin onnellinen. Sydän pamppaillen astelin Jääsken lipun airueessa Ikävalkon Johannan kanssa.

Sarkaviitta

Haaveilin Jääsken kansallispuvun talvisesta päällysvaatteesta, sarkaviitasta. Syksy tuli ja olin jälleen Sojan kurssilla tavoitteena valmistaa Jääsken sarkaviitta. Onnekseni Soja myy Jääsken kansallispukuja ja niiden osia, ohjeita, kaavoja ja tarvikkeita, joten apua ja tukea oli saatavilla.

Sarkaviitta valmistetaan paksusta, vaaleasta sarasta. Etuosaa koristaa punaisella, keltai-

sella ja vihreällä tehtävät villalankakirjonnat. Sarka valmistetaan vanuttamalla kudottu villakangas. Sarkani tuntui pöydällä todella ihanalle ja silittelin sitä tovin ennen kuin asetelin kaavat ja käsi täristen leikkasin saran. Kaavan kohdistusmerkeillä on paksussa kankaassa tärkeä merkitys, niiden on osuttava kohdilleen.

Saran saumat ommellaan ensin nurjalta puolelta päärmepistoin ja sitten oikealta pistot viistosti ristiin. Lanka on vedettävä tiukalle, jotta saadaan kaunis ja tiivis sauma. Pistojen painaumat jäävät näkyviin ja ne koristavat vaatetta. Viitalle antavat tilaa kookkaat sivukii-

lat. Pääntiehen kiinnitetään musta verkakaitale ja viimeisenä työvaiheena on kirjonnat.

Etuosan kirjonnat tehdään nurinperisillä napinläpipistoilla, solmupistoilla ja laakapistoilla. Kirjonnan värijärjestys ja pituus on ohjeessa tarkoin määrätty. Kolmivärisen villalankaryhmien paikkaa mittasin ja zoomasin ohjeen kuvasta. Ompelu oli hidasta kun pyrin millin tarkkaan työnjälkeen. Sarkaviitta suljetaan yhdellä hakasparilla.

Aiemmin en ollut sarkaa ommellut ja materiaalina se oli kyllä todella mielekästä. Olin luullut ettei isotoinen sarkaviittani valmistu talven aikana mutta ylitin itseni ja sain sen valmiiksi heti joulun jälkeen.

Hameeni helman verkakaitale oli kovin kapea ja kuluneen oloinen ja lisäksi se oli ommeltu siksakilla! Vaihdoin sen 4,5 cm leveään verkaan, ja pistojen tueksi laitoin villalangan. Nyt minulla on iki-ihana Jääsken kansallispuku, jonka voin pukea aina päälleni juhlaan kuin juhlaan tai muuten vaan omaksi iloksi!

Jääsken kansallispuvun tarkistuksen yhteydessä on pukuun liitetty kesäinen päällysvaate eli kostuli. Kostuli on seuraava projektini, proto tehty ja vaalea toimikassidoksinen puolipellavakangas leikattu. Kevät vierähtää iloisesti virvittäinommeltavan päantiekirjonnan parissa.

Kansallispuvut Suomessa

Olen oppinut että kansallispuvut jaetaan läntisiin ja karjalaisiin pukuihin. Kansallispuku on kokonaisuus siihen kuuluvine päähineineen, sukkineen, kenkineen ja koruineen. Olen tiedostanut myös että eri pukujen osia ei tule sekoittaa keskenään. Päähine kuuluu kansallispukuun, se on kuin piste :n päällä. Esikuvien aikaan tytöt käyttivät nauhoja ja kun rippikoulun jälkeen siirryttiin naimaikään niin siirryttiin käyttämään pukualueen mukaista säppäliä, natsia, sykeröä, tanua, tykkimysä tai huntua. Hiukset kammataan päänmyötäisesti ja sidotaan esim. nutturalle.

Kansallispuvun alushameen tulee olla riittävän runsas, jotta se kohentaa hameen pöyheyttä ja antaa samalla vaikutelman kapeasta vyötäröstä. Entisaikaan naisen oli oltava leveälanteinen ja rehevä, mikä kuvasti talon varallisuutta ja vaurautta sekä oli merkki hyvästä synnyttäjästä. Entisaikaan hameita ja alushameita saattoi olla useampi päällekkäin, varsinkin talvis aikaan. Tänä päivänä käytämme isoäittemme vanhoja, pellavaisia pitsiperintölakanoita alushameisiin.

Lisäksi esiliinaan on liitetty entisaikaan erilaisia uskomuksia. Esiliina oli kunniallisuuden merkki ja siveyden suojus. Esiliinaton nainen levitti pahoja voimia. Esiliina suojasi raskaana olevaa naista ja syntymätöntä lasta pahalta silmältä. Esiliina oli hyvän naisen tunnusmerkki, joka todisti kantajansa kotoisesta ja vaatimattomasta ahkeruudesta, huolellisu-

desta ja isänmaallisuudesta. Navetan ovelle ripustettu talon emännän esiliina esti karjan karkaamisen.

Pukeutumiseen liittyy joitain suosituksia, esim. koruina puvun kanssa saa olla vain pukuun kuuluvat korut ja vihkisormukset sekä meikin tulee olla hillitty. Kenkinä käytetään mustia matalakorkoisia nauhakenkiä tai koristelemattomia avokkaita, sukat tulee olla pukuun kuuluvat. Kantimina eli käsilaukkuina käytetään vakkaa, tuohikoria, huivista solmittua nyyttiä tai alushameen taskua.

Kansallispuvun syntymäpäivänä

5.8.1885 keisari **Aleksanteri III** ja keisarinna **Maria Feodorovna** olivat vierailulla Lappeenrannassa. Suomen naisten lahjana keisarinnalle annettiin soutuvene Suomen omaleimaisuuden ilmentäjänä. Veneen souti juhlapaikalle kahdeksan neitoa kansallispuvuissa, perää piti rouva Jääsken puvussa. Tuota tapausta on pidetty kansallispuvun syntymäpäivänä ja nykyisin ympäri Suomea järjestetään kansallispuvun tuuletustapahtumia elokuun viidentenä.

Kädentaito

Olen saanut kädentaidon perintönä. Äidinäitini **Edith Ikävalko** oli ahkera maatalon emäntä. Hänen kerrotaan kutoneen reessä vällyjen alla sukat matkalla Näträmälästä kirkolle. Myös **Impi**-äitini oli todella taitava käsitöissä, ennen avioitumista hän ompeli vieraille tilauksesta ja työskenteli Enson puseropajassa.

Viimeisen neljän vuoden aikana olen oppinut Soja Murto-Hartikaisen kansallispuvukurssilla paljon kansallispuvuista, niiden historiasta, esikuvista ja valmistustavoista sekä oppinut kansallispuvusanastoa. Soja on ollut mahtava innostaja ja tukija, ilman häntä en olisi tätä kaikkea saanut ja kokenut. Olen todennut, että käsin ompelu on hyvin terapeutista ja meditatiivista. Tunnustan, että vaikka olen joutunut välillä purkamaan ja tekemään uudelleen, niin antoisaa on ollut ja onnistumisen ilo on ollut mahtavaa!

Nyt korona-aikana käsityöt ovat olleet mukavaa ajanvietettä ja vastapainoa kiireiselle ja alati hektiselle etätöölle. Mielihyvä kumpuaa kun onnistuu uuden tekniikan oppimisen ja saa jotain valmiiksi omin käsin.

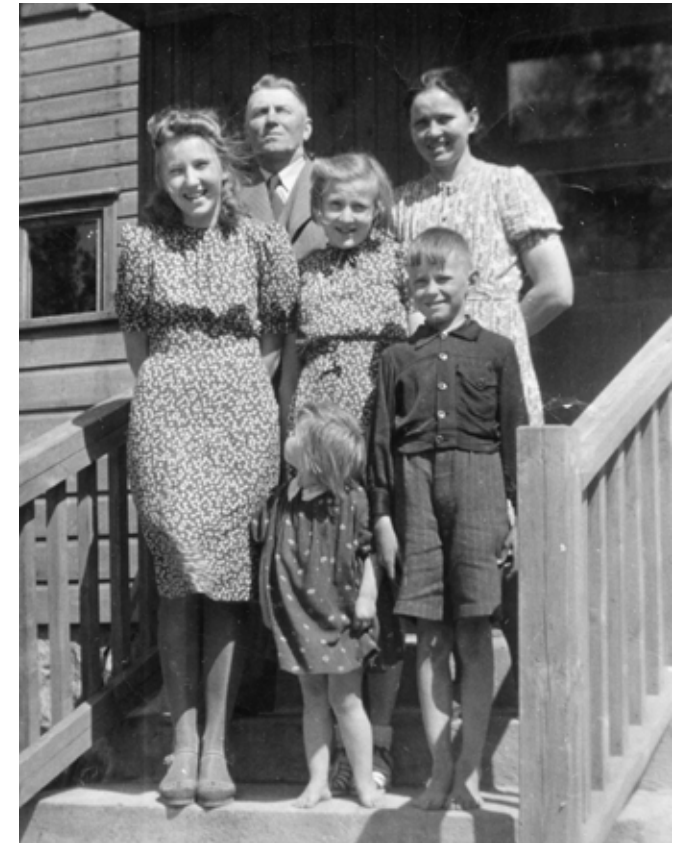
ERJA KAARTINEN O.S. JURVA

Erjan isä oli **Yrjö Johannes Jurva** (1916–2006) Jääski, Seppälä/Punamäki

Yrjön vanhemmat olivat **Aleksanteri Mikonpoika Jurva** (1889–1927) Jääski, Seppälä/Punamäki ja **Aina Pietarintytär Hackman**, ent. **Jurva**, o.s. **Velling** (1893–1971) Jääski, Järvenkylä

Erjan äiti oli **Impi Irene Jurva**, o.s. **Ikävalko** (1921–2008) Jääski, Näträmälä

Impin vanhemmat olivat **Juho Heikinpoika Ikävalko** (1875–1953) Jääski, Näträmälä ja **Edith Kallentytär Ikävalko**, (1890–1970) o.s. **Matiskainen**, Puumala

Eino ja Eeva Suni sekä lapset Marja, Sisko, Heikki ja Kaarina Ahvolan-kodissaan kesällä 1944.

Tarinoissa he kaikki ovat täällä

SAMMALOITUNUT SIIRTOLOHKARE KÄTENI ALLA TUNTUU LÄMPIMÄLTÄ. OLISINKO OLEMASSA ILMAN TÄTÄ KIVEÄ?

TEKSTI LEENA JOUTSEN KUVAT LEENA JOUTSENEN KOTIALBUMI

Kesäkuussa 1944 Ahvolan kylässä

valmistauduttiin evakkoon. Rippikouluikäinen äitini oli noutamassa tavaroita evakkokuormaansa, kun maataistelukone otti ratsukon kohteekseen. Koneen kaartaessa **Marja** ennätti aukiolta metsikköön, sitoi hevosen tuuhean kuusen alle ja maastoutui ison kiven suojaan.

Tässä se kivi nyt on. Retki suvun kotikunnalle konkretisoi äidin tarinan ja nosti kaipuun tietää lisää. Tunne taitaa olla tuttu monelle evakon jälkeläiselle.

Lapsuuskodin kaappien kätöistä on löytynyt vanhoja kuvia, kirjoja ja lehtileikkeitä. Monesta oli lähtijöiden luovuttava, mutta muistoista pidettiin kiinni.

Jo edesmenneiden sukulaisten jäämistöistä on paljastunut aarteita, kuten setäni päiväkirja, jossa hän kuvaa kokemuksiaan sotalapsena Ruotsissa. Hiljaisella huumorilla maustetut merkinät tekevät eläväksi setäni, tätini ja varhain kuolleen isäni, jonka itselläni on vain vähän muistoja. Siinä hän nyt on, lähtöä vastusteleva, pitkänhuiskea ja alati nälkäinen esiteini lapsuuden koltosten ja nuoruuden vastuuntunnon välimaastossa.

Mietin setäni elämänsä elämää ja monia vaihteita, joissa hän olisi voinut hävitää päiväkirjansa. Kiitos, **Veeli**-setä, että säästit meille muistosi!

Edeltä menneiden tarina jatkuu nyt meissä. Miten turvaamme sen säilymistä?

Nuorilla on katse tässä päivässä ja tulevassa. Se, mitä heidän vanhempansa kokivat vuosikymmeniä sitten, ei ehkä juuri nyt ole heille kovin inspiroivaa kuultavaa, mutta jonain päivänä voi olla toisin.

Meillä digi- ja someajan ihmisillä on

näpättyjä kuvia ja kirjoitettua tekstiä määrällisesti moninkertaisesti aiempiin sukupolviin verrattuna. Riskinä on tarinoiden ja kuvien katoaminen Facebookin virtaan tai pilvipalvelimen pokahtaessa bittivaruuteen. Vanhat albumit ja kellarituneet kirjeet pesevät kestävyudessa digitaaliset seuraajansa.

Onneksi meillä on yhä monia tapoja tallentaa tietoa ja jatkaa tarinankerrontaa. On isoäidin ja -isän kirjat, joita voi täyttää käsin. On ohjelmat, joilla voi luoda kuvakirjoja merkkipäivistä, matkoista tai omasta arjesta. Perinteiset printtikuvat albumeissaan ovat nekin vain pienen vaivannäön takana. Jotkut tekevät kokonaisia kirjoja.

Myös oma sukumme luottaa painetun sanan voimaan ja tuottaa muutaman vuoden välein värikään aikakauslehdet. Ikioman lehden tekeminen yhdistää sukupolvet ja on innostava tapa koota tarinoita Karjalan ajoista ja suvun myöhemmistä vaiheista.

LEENA JOUTSEN O.S. IKONEN

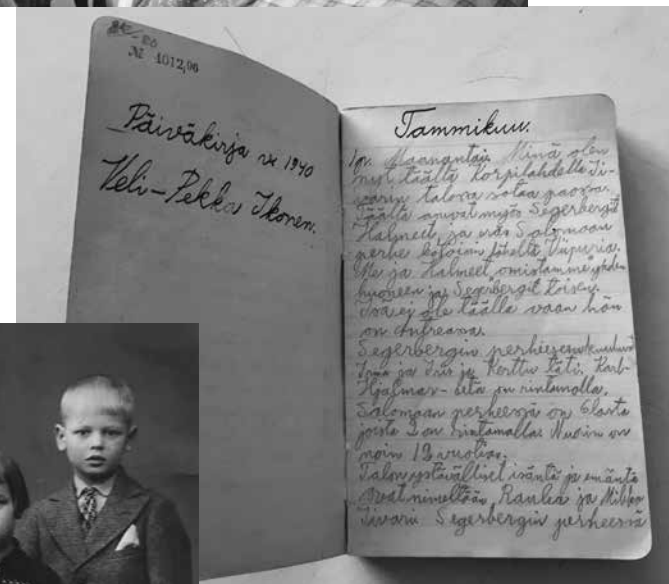
Leenan äiti **Marja Ikonen** o.s. Suni (1928 – 2020) syntyi ja varttui Jääsken Ahvolassa. Isä **Risto Ikonen** (1926–1971) syntyi Viipurin maalaiskunnassa ja varttui Antrean Hannilassa.

Äidin isä **Eino Suni** (1900–1978) syntyi ja eli Jääsken Ahvolassa, kuten Suni suku sitä ennen jo vuosisatoja.

Isän isä **Toivo Ikonen** (1891–1976) syntyi ja varttui Jääsken Rouhialassa.

Eino ja Eeva Sunin välissä tyttäret Marja ja Sisko Suni vuonna 1936.

Veli-Pekka Ikosen päiväkirja on kiehtova dokumentti sotalasten arjesta Ruotsissa.

Risto, Irmeli ja Veli-Pekka Ikonen kuvattiin Viipurissa 1930-luvulla.

Isovanhempani Matti Salakka ja Iida o.s. Patjas perheineen kotitalonsa verannan edessä Kuurmanpohjassa v. 1929. Takarivissä juuri kihlautuneet isäni Arvi Salakka ja äitini Martta o.s. Hatakka.

Salakan sukututkimuksen pauloissa

SUKUTUTKIMUKSENI ALKOI, KUN SAIN TÄYTETTÄVÄKSI MINUN SUKUNI-KIRJAN JA HUOMASIN, ETTEN TIEDÄ JUURI MITÄÄN SUVUSTANI.

TEKSTIT LEENA VÄNSKÄ O.S. SALAKKA KUVAT LEENA VÄNSKÄN KOTIALBUMI

Heräsin ajattelemaan sukujuuriani tyypillisesti sitten kun "olin tullut siihen ikään" ja elossa ei ollut enää läheisiä joilta olisin tietoa saanut. Vanhimmalta sisareltani **Hanna-Maijalta Windtiltä** olen saanut jonkin verran tietoa, mutta hänkin oli vasta kahdeksanvuotias, kun perhe joutui lähtemään Jääskestä evakkoon ja suku hajaantui siinä vaiheessa eri puolille Suomea.

Lisää innostusta aiheeseen tuli siitä, kun vuosia sitten sain joululah-

jaksi "Minun sukuni" -kirjan, joka sisälsi toivomuksen, että täyttäisin kirjan osaltani ja antaisin sen lapsenlapselleni. Siitä tulikin haastetta kerrakseen, kun huomasin, että en tiedä oikeastaan mitään sukujuuristani, varsinkaan isäni **Arvi Salakan** suvusta. Mummon, sedät, tädit ja serkut tiesin. Pappani eli isäni isä **Matti Salakka** sen sijaan oli kuollut samana päivänä kun talvisota alkoi eli 30.11.1939 ja hänet haudattiin vielä Jääskeen. Valitettavasti en tiedä, mille hautausmaalle,

enkä ole löytänyt tietoa.

Liityttyäni Juuret Jääskessä -Facebookryhmään löysin sieltä kuvia, joista tunnistin tätejäni. Jossain hääkuvassa oli kai pappanikin tai isäni pappi. Viestejäkin siellä vaihdettiin. Varsinkin **Hannu Hellstenin** tiedot herättivät uteliaisuuteni, jonka jälkeen aloin kaivella tietoja Katihasta ja Genistä. Välillä luin Kuurmanpohjan koulupiirin kirjaa ja välillä Penttilän kylästäkin kertovaa Emmie eväittä lähe -kirjaa.

Katihan tietokantaa tutkiessa yllätyin siitä, miten paljon Salakoita Jääskessä onkaan ollut. Vaikka kukaan, jolta olin aikaisemmin ryhtänyt heistä kysellä, ei tuntunut tietävän mitään.

Rippikirjassa heitä on 510 riviä, tosin samoja nimiä esiintyy useampaan kertaan. Kuolleita ja haudattuja on 149 rivillistä, syntyneitä ja kastettuja 175 riviä.

Penttilä 3:n tilallakin asustaneita löytyy 72 rivillistä Salakoita ja rippikirjamerkintöjä 26 riviä. Matti Salakoita on rippikirjoissa edustettuna 35 riviä.

Tuo Matti-nimi tuntuu olevan hyvin edustettuna tässä suvussa, koska nimi esiintyy melkein joka polvessa tai ainakin joka toisessa. Saa siis olla tarkkana vuosilukujen ja jopa päivien suhteen niin syntymä- kuin kuolinvuosissakin.

Nyt olen saanut selville, että isäni suku on lähtöisin Penttilän kylästä, Salakan sukutilalta.

Tilalla on asunut Salakoita jo vuodesta 1589 lähtien. Siellä on asunut varmaan samaan aikaan useampikin perhekunta, mutta heitä en ole sen enempää tutkinut.

Meidän sukuhaaramme kuuluvista Salakoista tiedän siellä asuneen v. 1794 ainakin **Matti Olavinpoika** (s. 11.2.1771) ja

Maria Simeonintytär Ora (s. 1785), heidän poikansa oli **Matti Matinpoika Salakka** (s. 1.10.1809) ja **Kaarina Jaakontytär Pellinen** (s. 22.4.1816). Heillä oli kolme poikaa; Matti Matinpoika (s. 28.1.1835), **Jaakko Matinpoika** (s. 2.12.1841) ja **Antti Matinpoika** (s. 9.5.1852).

Heistä Matti jäi vanhimpana jatkamaan kotitilaa ja Jaakko muutti naimisiin mentyään vaimonsa Anna Hiirsalakan kotitalalle Kuurmanpohjaan. Nuorin pojista, Antti, meni ottopojaksi Skaffarille Kemppilänjärvelle.

Minun isäni Arvi Salakan (s. 13.8.1907) isä oli Matti Salakka (s. 7.9.1882), hän taas puolestaan oli Jaakko Salakan (s. 2.12.1841) poika.

Tässä lyhykäisyydessään aikaansaannokseni tähän mennessä vuosien varrella kertynyttä tietoa minulle läheisestä Salakan sukuhaarasta. Matkan varrella olen saanut lisätietoa ja vinkkejä oikeastaan aika odottamattomilta tahoilta muun muassa Jääski-seuran jäseniltä ja fb-ryhmäläisiltä. Joista monet ovat sitten osoittautuneet myös samaan sukupuuhun kuuluviksi. Kiitoksia heille kaikille, joilta olen tähän mennessä tietoa saanut. Ihan mielelläni otan tietoja ja vinkkejä vastaan tulevaisuudessakin sillä tämä on ns. päättymätön projekti. Sukututkimuksen pauloissa eletään siis edelleen. Näihin palaan aina aika ajoin kun tiedonmurusia löytyy lisää.

LEENA VÄNSKÄ

Jääski-seuran ja Kouvolaan Karjalaisten hallituksien jäsen, joka harastaa sukututkimusta.

Ruokamuistoja Karjalasta ja Kuusaalta

POSTILAATIKOSSA OLI MIELUISAA JOULUPOSTIA. RUOKAMUISTOJA KARJALASTA -KIRJA SAI MIEHENIKIN INNOSTUMAAN JA BONGASIMME MONIA MIELUISIA RUOKARESEPTIÄ.

TEKSTI JA KUVAT JAANA VUORIO-PALMUMAA

Oli talvinen ilta kotitiellä ennen joulun pyhiä. Muutama auto näytti kiirehtivän vielä talojen lomassa. Postilaatikkomme kohdalla pysähtyi lumipyryn seassa auto, ja juoksin postia hakemaan. Siellä olikin mieluisaa joulupostia, sillä paketista paljastui kirja ”Ruokamuistoja Karjalasta”.

Sain miehenikin innostumaan. Selasimme Markun kanssa ahkerasti kirjan sivuja ja bongasimme mieluisia ruokareseptejä.

Materiaalit ruokiin haluttiin hakea tuoreina lähikaupasta. Arvostin sitä, kuinka paljon vihanneksia ja juureksia ruokareseptit sisälsivät.

Uunissa haudutettuna perinneruoka on parhaimmillaan. Aikaa oli varattava ruoan valmistamiseen, mutta se kannatti, maut olivat herkkuisia.

Leivonnaisista oli ihan pakko tehdä vanhan reseptin mukaisesti hetimiten Hanna tädin kakut. Muistan kuinka aikanaan lapsuuden keksäisin Elin-mummon piparit sulivat suussa lämpimän maitojuoman kanssa. Myös mustikasta oli aluksi tehtävä ”Mustikkarättänä”, sekin oli isäni **Arton** ja minun yhteinen kesäherkku.

”EIKÄ MIKKÄÄ MITTÄÄ OO,
JOS EI MITTÄÄ MINNÄÄ PIETÄ”

Kirja on monipuolinen liha-, riista- ja kala-ruokaohjeineen. Monet sieniruoat, keitot, piirakat ja kiisselit tulivat jälleen tutuksi. Reseptit ovat riittävän selkeitä ja kirjan kuvat hahmottavat asiaa lisää. Tarinaa perinteistä on mukana. Sitä oli mukava lukea. Kattaus ja silmänruoka ovat tärkeää tarjoiltaessa vieraille. Odotan keksää, marjoja ja hedelmiä, jotta ainekset jälkiruokiin ovat kohdallaan.

Ruokamuistoja Karjalasta on Karjalan Liiton uusi ruokakirja. Sitä voi tilata verkkokaupasta www.karjalanliitto.fi/siemiepuoti, hinta 30€

Hyvän emännän resepti

Kärsivällisyyttä,
itsensä hillitsemistä,
lempeyttä,
oikeudentuntoa,
ystävällisyyttä.

Kaikki ainekset sekoitetaan hyvin keskenään.

Seoksen tulee olla aina valmiina tarvittaessa käytettäväksi.

Kuva: Inca Paatela

JAANA VUORIO-PALMUMAA

Jaanan isä oli **Arto Matti Vuorio** s. 1931. Hän asui perheensä kanssa Jääsken Käreniemessä 8-vuotiaaksi, sitten Elimäellä. Äiti **Irja Elina Vuorio** o.s. **Tiitto** oli kotoisin Haapajärveltä. Isovanhemmat: isoisa, seppä **Matti Vuorio** (ent. Finni, s. 1887). Jääskestä muutettuaan rakensi talon perheelleen Elimäelle. Isoäiti **Elin Maria Vuorio** (o.s. **Priha**) oli kotoisin Kouvolasta, Kymijoen rannalta. Finnin sukua asui Jääskessä ainakin Peltolassa ja Wirolassa.

Lähteet: Sari Laitisen tekemä sukupuu Finnin suvusta, Hannele Saarion toim. sukututkimus Finnin suvusta 1600-luvulta.

“Vaik kotimme taakse jäi, jäi eteemme elämä”^{tu}

VELLAMO VEHKAKOSKI

Vellamo on Frankfurt am Mainissa asuva toimittaja.

Hänen äitinsä oli **Maili Ehrstedt**, ent. Vehkakoski, o.s. Mönkäre. Syntynyt 1918 Jääsken Kärenniemessä, k. 2004 Lopessa.

Isovanhemmat olivat **Juho (Juhana) Antinpoika Mönkäre**, s. 1884 Jääski, k. 1959 Vuoksenniska ja **Amanda Aleksanterintytär Mönkäre**, o.s. Ruokolainen, s. 1883 Jääski, Kaplahala, k. 1958 Imatra

Lause Karjalatalon Evakkoäiti-muistomerkin sokkelissa on voimala-seeni. Se kannusti, kun muutin perhesyistä mutta vastahakoisesti Saksaan muutama vuosi sitten.

Muutto toi kaipuun kotiin, entiseen elämään, tuttuun ja turvalliseen. Korona rajoituksineen vielä lisäsi sitä. Mutta jokainen sodan kokenut, evakko tai evakon jälkipolvi osaa suhteuttaa. Emme JOUDU jättämään kotiamme, eivätkä pommit putoa.

Sitä paitsi elämää valaisevat karjalaisiksi mielletyt ominaisuudet, esimerkiksi myönteinen elämänasenne,

sosiaalisuus ja vieraanvaraisuus. Ne mainitsee **Hellä Neuvonen-Seppänen** kiehtovassa väitöskirjassaan ”Mene-tyn Karjalan valot ja varjot: Siirtokarjalaisuus evakon lapsen elämässä ja muistoissa”.

Mutta hän myös lisää, että usein näytävät siirtyneen yli sukupolvien myös evakkovanhemman kokemukset: vierauden ja jopa huonommuuden tunne, kaipuu Karjalaan tai jonnekin, elämän evakkous. Ulkopuolisuuden tunne on tuttu minullekin etelähämäläisestä lapsuudesta asti. Vanhemmathan olivat kotoisin muualta, murrekin vaihtui sukuloidessa.

Ja kun evakot repäistiin juuriltaan, lastenkin kynnys on ollut matala lähteä kasselema maailmaa ja jopa jäämää ulkomail. Sille löytyy ka-tetta Juuret Jääskessä -Facebook-ryhmästäkin. Sen tuhan-nesta jäsenestä useampi kymmenen asuu ulkomailla, peräti 11 maassa aina Australiaa ja Yhdysvaltoja myöten. Täällä Saksassakin meitä on kolme, ja paljon muita karjalaistaustaisia.

Saksalaisanoppini kiinnostui Karjalasta minun myötäni. Suomen-matkallaan hän tapasi jääskeläisäitini serkun. Kak-sikko löysi lähes samanlaisen kokemuk-sen sota-ajalta.

Äitini serkku pakeni koulupoikana

venäläisiä Jääsken Ranssilasta Kaut-tualle ja toisella kerralla jalan Mikke-liin ja sieltä junalla Heinolaan. Anoppi taas pakeni venäläisiä parikymppisenä Berliinistä jalan ja hevoskärryillä 400 kilometriä lähelle Tanskaa.

Saman kohtalonyhteyden karjalaisiin tunnistin kerran lomalla Pohjois-Kyprok-sella. Eräällä kyläkaivolla ikämies nosteli vesitonkkia pienen kuormurinsa lavalle.

Kävi ilmi, että mies oli syntynyt tuossa kylässä. Mutta turkkilaismiehitys vuonna 1974 pakotti kreikkalaissyntyisen ja

-ortodoksin lähtemään kotikylästään saaren eteläosaan, nykyiseen Kyproksen tasavaltaan.

Maiden välillä avat-tiin rajanylityspaikkoja 2000-luvun lopulla. Siitä lähtien mies on hakenut joka kolmas viikko vetensä syn-tymäkylänsä kaivosta. Liikutuin tarinasta, ja niin mieskin, kun kerroin karjalaisten kohtalosta.

Ulkomailla moni tuntee olevansa suomalaisempi kuin Suomessa konsaan. Minä tunnen olevani ulkosuomalainen, ulkokehällä Suomesta. Karjalaisuus on vahvin kaikista tarjollani olevista identiteeteistä. Pidän Evakkoäiti-patsaan lauseesta ja asenteesta, että ”ilo pintaa, vaik syvän märkänis”.

Kunhan vielä pääsisi Jääski- ja kar-jalaisjuhliin ja haastelemaan sydämen kyllyydestä!

JOKAINEN SODAN
KOKENUT, EVAKKO
TAI EVAKON
JÄLKIPOLVI OSAA
SUHTEUTAA. EMME
JOUDU JÄTTÄMÄÄN
KOTIAMME, EIVÄTKÄ
POMMIT PUTOA.^{LIS}

Jäsenmaksuasiaa

JÄSENMAKSUJEN LASKUTUS MUUTTUI TÄNÄ KEVÄÄNÄ. LASKU TULI KARJALAN KUNNAAT -LEHDEN MUKANA HELMIKUUSSA. JOS ET SAA-
NUT LEHTEÄ JA LASKUA, NIIN TOIMI ALLA OLEVIEN OHJEIDEN MU-
KAAN.

1. Sait Karjalan Liitosta jäsenmaksulaskun ja Karjalan kunnaat -lehden

Lasku jaettiin helmikuussa Karjalan kunnaat -lehden yhteydessä. Laskussa pitäisi olla Karjalan Liiton jäsenmaksu 20€, Jääski-seuran jäsenmaksu 18€ ja jos kuulut joihinkin muihin karjalaisseuroihin kuten vaikkapa sukuseuraan tai paikkakunnan Karjala-kerhoon, myös niiden jäsenmaksut ovat nyt tällä yhdellä laskulla. Laskun eräpäivä oli 19.2. ja muistutuslaskut lähtivät 10.3. Jos olet jo maksanut sen, niin kohdaltasi kaikki on kunnossa ja voit siirtyä lukemaan muita uutisia.

2. Sait Karjalan Liitosta jäsenmaksulaskun, josta puuttui Jääski-seuran jäsenmaksu

Laskussa pitäisi olla Karjalan Liiton jäsenmaksu 20€ ja Jääski-seuran jäsenmaksu 18€. Jos Jääski-seuran jäsenmaksu 18€ puuttuu, niin maksa se tänä keväänä Jääski-seuran tilille ja laita viesti: jasen.jaaski@gmail.com tai soita jäsensihteeri Liisa Pekkoselelle puh. 044 0232 777

Korjaamme laskutustietosi ja ensi vuonna saat suoraan Karjalan Liitosta jäsenmaksulaskun, joka sisältää molemmat maksut.

3. Et ole saanut laskua etkä lehteä

Jos et saanut helmikuussa Karjalan kunnaat -lehteä, niin todennäköisesti et ole aiemmin maksanut Karjalan Liiton jäsenmaksua. Muistutamme, että sääntöjen mukaan kaikki Jääski-seuran jäsenet, myös ainaisjäsenet, ovat myös Karjalan Liiton jäseniä ja saavat kaikki Karjalan Liiton jäsenedut. Ilmoita yhteystietosi jasen.jaaski@gmail.com, niin välitämme tietosi Karjalan Liittoon ja saat lehden ja laskun postitse.

4. Olet ollut vain Jääski-seuran ainaisjäsen

Jos olet 80-90-luvulla liittynyt Jääski-seuran ainaisjäseneksi etkä ole aiemmin maksanut Liiton maksua, niin voit maksaa Jääski-seuralle tukimaksun pankkisiirtolomaketta käyttäen tai suoraan verkkopankissasi Jääski-seuran tilille. Toivomus on, että kaikki ainaisjäsenet vahvistavat jatkossa kuuluvansa myös Karjalan Liittoon.

Ainaisjäsenten tukimaksu Jääski-seuralle suoraan seuran tilille:

Kymenlaakson Osuuspankki
FI 24 5750 0120 3591 54

Jäsenetusi

Jäsenlehdet

Karjalan Kunnaat -jäsenlehti 4 kertaa vuodessa sekä Jääskeläisen jäsenpostit.

Tapahtumat ja tilaisuudet

Karjalan Liitto, Karjalainen Nuorisoliitto, Karjalaisten Pitäjähdistysten liitto ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen liitto järjestävät runsaasti verkkotapahtumia. Kaikki ovat Jääski-seuran jäsenten käytössä. Tutustu tarjontaan heidän nettisivujensa kautta. tässä muutamia poimintoja:

www.karjalainennuorisoliitto.fi

Kalenat 2021 toteutetaan virtuaalisesti, kukin omalla kotipaikkakunnallaan. Kalenoihin ilmoittautuvat ryhmät pääsevät osallistumaan mielenkiintoisiin verkkotyöpajoihin. Tapahtuma huipentuu 12.6.2021 Lappeenrannasta striimattaviin Syntärijuhliin. Ilmoittautuminen 30.4. mennessä

Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liitto: Karjalainen sukuni -webinaarisarjan luennot

to 6.5. klo 18 Suku, luokkaretket ja politiikka. Lampuodin pojasta ministeriksi – tapaus Erkki Paavolainen.

to 9.9. klo 18 Mitä Karjala DNA -projektin tulokset kertovat luovutetun Karjalan väestön juurista, Ahti Kurri.

to 14.10. klo 18 Pärssiset – Karjalaisen suvun 500 sodan ja rauhan vuotta, Olavi Pärssinen.

Luentosarja on katsottavissa YouTube-sa.

Karjalaisten Pitäjähdistysten liitto ry

Tutustu luovutetun Karjalan muihin pitäjiin Minun juureni -juttusarjassa. Uusi pitäjä joka toinen viikko.

Sivut avautuvat karjalainennuorisoliitto.fi ja Facebook/minun juureni kautta.

www.karjalanliitto.fi/tapahtumat

Lue tarkemmin jäseneduista: www.karjalanliitto.fi/jäsenyys/jäsenedut

Saajan tilinumero Mottagarens ontonummer	FI24 5750 0120 3591 54		TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleistien ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betaltningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betaltaren angivit.	
Saaja Mottagare	Jääski-seura ry		TUKIMAKSU JÄÄSKI-SEURALLE 2021	
Maksaja Betalare	Jäsenen nimi Osoite Puhelinnumero Sähköpostiosoite		18€ tai vapaasti valitsemasi summa.	
Allekirjoitus Underskrift			Vitaren Ref.nr	1009
Tilitä n:o än konto nr			Eräpäivä Förf.dag	30.4.2021
				EUR

Jääski-seura ry hallitus ja toimihenkilöt 2021

Puheenjohtaja

Kirsi Juura, Kouvola
040 591 3339
juura.kirsi@gmail.com

Varapuheenjohtaja

Jaana Vuorio-Palmumaa, Kouvola
050 4108043
jaana.vuorio-palmumaa@kouvola.fi

Varapuheenjohtaja

Johanna Ikävalko, Lappeenranta
040 707 3896
johanna.ikavalko@icloud.com

Hallituksen jäsenet

Erja Kaartinen, rahastonhoitaja
Imatra
0400 757 721
erkatin@luukku.com

Jari Laukkanen, Imatra
040 579 3040
jaritapani.laukkanen@gmail.com

Riitta Mustonen, Imatra
040 037 9509
riitta.must@gmail.com
info@imatratours.fi

Juha Penna, Imatra
juha.penna@gmail.com
045 206 9991

Tapio Suojapelto, Imatra
0400 324 634
suojapelto@jippii.fi

Leena Vänskä, sihteeri
Kouvola
040 832 9040
leena.vanska@kymp.net

Jäsenasioiden hoitaja

Liisa Pekkonen,
jasen.jaaski@gmail.com

Toiminnantarkastajat

Heljä Parkko, Kouvola
Minna Raskinen, Kouvola

Jääskeläisiä kerhoja ja sukuseuroja

Abel Lyyran sukuseura

Liisa Lyyra, Tuusula, puh. 045 340 9360, liisa.lyyra@markinst.fi

Arposten sukuseura

Eeva Kauttu, Vantaa, puh. 050 322 0781,
eeva.kauttu@gmail.com.

Elimäen jääskeläiset

Pekka Sajomaa, Elimäki, puh. 0400 884 179
paula.sajomaa@gmail.com

Henttosen sukuseura

pj. Mirja Kärkäs-Lainio, Turku
mirja.karkaslainio@gmail.com, puh. 050 60188 ja
Ilmari Henttonen, Kouvola
puh. 040 592 0195, ilmari.henttonen@elisanet.fi.

Ikävalkon sukuseura

Antti Ikävalko (pj)
puh. 0400 817488, antti.ikavalko@pp2.inet.fi
Hellevi Ikävalko (sihteeri)
puh. 050 550 7490, hellevi.ikavalko@hotmail.fi

Imatran seudun jääskeläiset

Erja Kaartinen, Imatra,
0400 757 721, erkatin@luukku.com

Kuurmanrannan koulupiiriläiset

Eila Lehtinen, Lahti, puh. 050 305 4839,
eilasa.lehtinen@phnet.fi

Kärkäs-sukuseura

Sari Kärkäs, Karjalohja
sari.karkas@dnainternet.net puh. 0400 839 184

Piepposen sukuseura

Heikki Piepponen(pj), piepponen.heikki@gmail.com ja
sihteeri Kirsti Ruutu, kirsti.ruutu@student.lut.fi

Pääkaupunkiseudun jääskeläiset

Tarja Sajomaa, Järvenpää, puh. 040 755 4161
tarjasajomaa@hotmail.com

Raskisen sukuseura

Minna Raskinen, Kouvola. minna@minnaraskinen.com,
puh. 050 500 3584

Satakunnan alueen jääskeläiset

Mervi Latvala, Harjavalta
mervilatvala@hotmail.com, puh. 045 634 1478

Sukuseura Ahvonen ry

Jyrki Ahvonen (pj) Espoo
ahvonen.jyrki@kolumbus.fi

Sukuseura Kuukka

Heini Kuukka, Kouvola, kuuakka@hotmail.com, puh.
040 542 0512 ja raakel.kuukka@kolumbus.fi

Sukuseura Penna

Juha Penna, Imatra, juha.penna@gmail.com,
puh 045 206 9991.

Kuvasatoa vuoden varrelta

KORONAEPIDEMIAN AIHEUTTAMAT RAJOITUKSET PERUIVAT
JÄÄSKI-PÄIVÄN JA JÄÄSKEN MATKAT, MUTTA JOITAIN TA-
PAHTUMIA PYSTYTTIIN TOTEUTTAMAAN.

Jääsken kirjoja tuuletettiin loka-marraskuussa Imatran, Kouvolan ja Kuusankosken kirjastoissa. Selailtavana oli useita kymmeniä Jääskestä ja jääskeläisyyteen liittyviä kirjoja. Valokuvanäytelyssä jaettiin tietoa Jääsken historiasta.

Kevätkokouksessa lippua kantoi kunniajäsen Kyösti Toivonen. Airueina olivat Johanna Ikävalko ja Erja Kaartinen.

Kajja Linnahalmelle (kuvassa) ja Eeva-Riitta Kautulle myönnettiin Karjalan Liiton kultaiset ansiomerkit pitkästä ja ansiokkaasta toiminnaan karjalaisen ja jääskeläisen kulttuurin edistämiseksi.

MUISTATHAN!
Villa Salmela Helsingin Jollaksessa on Jääski-seuran jäsenten käytössä.

Tervetuloa tutustumaan tähän ihanaan paikkaan. Tiedot Pääkaupunkiseudun karjalaisyhteisöt Pääsky ry:n nettisivuilla.

Jos sukuseuraanne ei ole listassa, niin ilmoita tiedot jasen.jaaski@gmail.com. Näin osaamme ohjata kyselijät oikeiden henkilöiden luo.

myyntituotteet

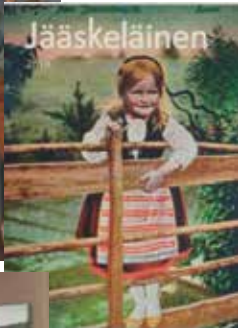

MIKROKUITUPYYHE 5€

silmälasien ja tietokoneruudun
pyyhkimiseen.

JÄÄSKEN TYTTÖLÖI ja JÄÄSKEN POIKII T-PAITA 15€

KORVAKORUT 15€

JÄÄSKEN HOPEASOLKI 130€

JÄÄSKEN VAAKUNA -PINSSI 5€

STANDAARI 45 €

KIRJOJA

UUTUUS! Leena Tuovila: **MENETETTY,
PELASTETTU 25€**

Eeva-Riitta Kauttu: **ISOMUMMON LAPSUUS 20€**

Sari Kärkäs: **KOTIKYLÄ JÄÄSKESSÄ -kyläkirja
25€.** Jääskien historiaa 1600-luvulta asti.

Tuula Ulvelin: **KUURMANRANNAN KIRJA 25€**

JÄÄSKELÄINEN -julkaisut

Julkaisut sisältävät Jääskien historiaa ja kuvauksia elämän-
menosta. Jääski-juuristen aarreaittoja. Tutustu sisältöihin
verkkokaupassa.

tilaukset: www.jaaski.fi/kauppa